

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. Благоевград, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210201186 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на „Д*****, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Б*****, ж.к. „Е*****, подадена чрез адв.Н. Б. със съдебен адрес гр.Б*****, ул.“С***** против Наказателно постановление № 701298-F693480/28.04.2023 г. на Началник на Отдел „Оперативни дейности“ София в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал.1 от ЗДДС на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата се твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно, иска се да бъде отменено, като се сочат процесуални нарушения, неправилно приложение на закона, недоказаност на нарушението. Алтернативно се поддържа становище за приложение на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован не се явява представлява се от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено, излага доводи за липсата на съставомерно поведение, твърди процесуални нарушения, изразява доводи за маловажен случай. Претендира разноси.

Административнонаказващият орган, редовно призован, в първо по делото съдебно заседание се представлява от надлежно упълномощен представител, който оспорва жалбата и поддържа атакуваното наказателно постановление, като правилно и законосъобразно, по същество в писмено становище от процесуален представител се оспорва жалбата, по същество се иска НП да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно, изложени са подробни доводи, претендира се юрисконсултско възнаграждение .

Районна прокуратура-гр.Благоевград, редовно призовани не се представлява и не изразява становище по съществуващото на делото.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

На 24.01.2023 г. инспекторите по приходите в ЦУ НАП София – Ж. и Ч., извършили проверка в обект – магазин за плодове и зеленчуци, стопанисван от дружеството-

жалбоподател, находящ се на адрес в гр. Благоевград, ул. „Св.Иван Рилски“, № 28. Свидетелите пристигнали на мястото на проверката, като св.Ч. закупила и плодове на стойност 22.90 лв., като сумата била приета от С. П., която била продавач в обекта и едновременно управител на дружеството, за което не е издаден касов бон. След извършване на продажбата свидетелите се представили и пристъпили към проверка. Проверката била извършена в присъствието на Палова. В хода на проверката свидетелите установили, че в обекта имало монтирано фискално устройство марка и модел марка Дейзи, модел „Микро Ц 01“ с индивидуален номер на фискалното устройство (ИН на ФУ) DY508251 и индивидуален номер на фискалната памет (ИН на ФП) 3666724, което било в работен режим. За резултатите от проверката бил съставен Протокол за извършена проверка № 0474282/24.01.2023г., който Палова подписала без възражения. Били снети обяснения от продавача, в които по същество не се отрича констатираното. В протокола било отразено, че представител на дружеството следва да се яви по седалище на административнонаказващия орган за съставяне на АУАН.

На 25.01.2023г. П. се явила, като в нейно присъствие и в присъствието на св.К. и П., св.Ж. съставила Акт за установяване на административно нарушение № F 693480 , в който констатираното било квалифицирано като нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС. Актът бил предявен и връчен на П., която го подписала без възражения, такива не постъпили и в срока по чл.44 от ЗАНН.

Въз основа на Акта за установяване на административно нарушение Началник на Отдел „Оперативни дейности“ София в ЦУ на НАП, издал атакуваното Наказателно постановление № 701298-F693480/28.04.2023 г. на Началник на Отдел „Оперативни дейности“ София в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал.1 от ЗДДС на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС. Наказателното постановление било връчено на управителя на 27.06.2023 г.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите Ж., Ч., К. и П.. Тези свидетели чрез показанията си възпроизвеждат възприетата в наказателното постановление фактическа обстановка. Конкретно св.Ж. и Ч. чрез показанията си установяват извършената проверка, установеното в хода на същата и процедурата по съставяне на АУАН. Относно спазване на процесуалните изисквания при ангажиране на отговорност данни се съдържат и в показанията на свидетелите К. и П., присъствали при съставяне на АУАН.

В хода на съдебното производство е разпитана и св. К. П., която чрез показанията си не установява нещо различно от приетото като факти от съда, в разпита си същата сочи, че не е видяла дали сестра е издала бележка за конкретната покупка, поради това, че имало хора.

Гореизложената фактическа обстановка се доказва и от анализа на събраните по делото писмени доказателства, а именно АУАН № F 693480., протокол за извършена проверка , опис на парите в касата, клен отчет, обяснение от Палова, както и останалите приложени по делото.

При направения анализ и оценка на показанията на свидетелите съдът не отчете вътрешно противоречие, непоследователност, заинтересованост или преднамерено излагане на изопачени факти. Свидетелите с достатъчна конкретика описват обстоятелствата около извършената проверка в обекта, като с показанията си потвърждават резултатите от нея, касаещи неиздаването на касов бон за извършена продажба на плодове за сметка на дружеството – жалбоподател, дейността и характера на проверявания обект. Техните показания досежно посочените факти в пълна степен кореспондират и на приобщените по делото писмени доказателства, както и на посоченото от св.Палова, както и на опис на парите в касата, поради което съдът им дава вяра като подкрепящи фактическите констатации, отразени в Акта за установяване на административно нарушение. Съдът кредитира и показанията на св.П., като кореспондиращи с останалия доказателствен

материал

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице и в законоустановения 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление. Разгледана по същество, същата е частично основателна по следните съображения.

Атакуваното НП е издадено в съответствие с императивно установената за това процедура и от компетентен орган /видно от Заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на Изп.директора на НАП/. Като в акта, така и в НП е отразено, че административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и в НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението елементи. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания на чл.42 ал.1 т.6 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.4 от ЗАНН. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, съгласно които, за да бъде редовен актът за установяване на административно нарушение и НП трябва да включват в съдържанието си всички кумулативно посочени реквизити. В конкретния случай АУАН е съставен от св.Ж., инспектор по приходите, ко йто дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В тази насока са и показанията на свидетелите Ч., К. и П.. Чрез изпълнение на изискванията на чл. 42 от ЗАНН органът издал АУАН постига пълна индивидуализация на нарушението и нарушителя, без да ограничава правото на защита на жалбоподателя. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, поради което неоснователно се явява възражението в тази насока. Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал.1 от ЗАНН административнонаказателното производство започва със съставянето на АУАН, който в случая е съставен в присъствието на законният представител на дружеството. Актът му е бил предявен да се запознае със съдържанието му и да го подпише на същата дата, като му е била осигурена възможност да направи писмени възражения, поради което според настоящата инстанция не са налице нарушения на процесуалните й права в рамките на административното производство, които да обуславят отмяна на обжалвания санкционен акт. При съставяне на АУАН и НП, деянието е описано с всички негови съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация по чл. 118, ал.1 от ЗДДС. Съгласно чл. 118, ал.1 от ЗДДС „Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ, а получателят е длъжен да получи фискалната касова бележка и да я съхранява до напускане на обекта“. Предвид изложеното настоящия състав намира, че не са налице формални предпоставки за отмяна на атакуваното наказателно постановление, а посочените от жалбоподателя не са такива, които да са довели до ограничаване на правото на защита.

Според съдебния състав в настоящия случай е неприложима и разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, вменияваща в компетентността на административнонаказващия орган и съда, при наличие на материалноправните предпоставки за третиране на случая като маловажен, да не наложи административно наказание. Съдът не констатира обстоятелства, които да сочат на такава незначителна обществена опасност на деянието, която да го отличава от обикновените случаи на нарушения от същия вид, като за такова обстоятелство не може да

бъде счетен и размерът на сумата . Касае се за неизпълнение на административно задължение, насочено към охраняване интересите на фиска, чрез предотвратяване извършването на касови операции без съответната за това отчетност и произтичащата от това възможност за укриване на данъчни задължения. Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречат за проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Поради това самият законодател е определил този вид деяние като такова с висока степен на обществена опасност, видно от размерите на предвидените санкции. По тези съображения разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН се явява неприложима в настоящото производство /В този смисъл Решение № 726/01.06.2020 г., постановено по КНАХД № 83/2020 г. по описа на Административен съд гр.Благоевград/

От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателя е осъществил от обективна страна нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС. Съгласно приложената разпоредба „Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ, а получателят е длъжен да получи фискалната касова бележка и да я съхранява до напускане на обекта“ Прилагането на цитираната разпоредба от ЗДДС, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки се определят с Наредба №Н-18. Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал.1 от Наредба №Н-18 "Независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка за всяка продажба на лицата: 1. по чл. 3, ал.1 - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез кредитен превод, директен дебит или чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал.1.; 2. по чл. 3, ал.2 - за всяко плащане, включително за платените чрез кредитен превод, директен дебит или чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал.1.". От анализа на цитираните разпоредби е видно, че фискална касова бележка се издава при извършване на плащането, като търговеца е длъжен едновременно с получаване на плащането да предостави на клиента издадената фискална касова бележка, защото тя е доказателство за извършеното плащане.

В случая констатациите на контролните длъжностни лица, че към момента на продажбата касов бон не е издаден, са безспорно установени, което се доказва и от наличните по делото доказателства. На процесната дата на един от проверяващите е била извършена продажба на плодове на стойност от 22.90 лв. Продавачът е получил плащане в брой, поради което е следвало да издаде фискална касова бележка от ФУ. Изпълнение на това задължение не е осъществено и по този начин търговецът е нарушил изискването на чл. 118, ал.1 от ЗДДС, за което законосъобразно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност. За да е налице съставомерност на констатираното деяние е необходимо да не е бил издаден фискален бон, след извършване на покупката и заплащане на цената, което обстоятелство е налице в конкретния случай, предвид събраните доказателства чрез разпита на св.Ж. и Ч., клен отчет, собственоръчни обяснения на управителя, поради което и съдът намира, че деянието е доказано от обективна страна.

На следващо място съдът намира, че правилно е определен и субектът на отговорност. Безспорно се установява по делото, а и не се спори в тази насока, че лицето П. е управител на дружеството към датата на извършване на проверката и едновременно с това продавач, както и че именно тя е извършила продажбата, от друга страна приложените по

делото писмени доказателства, както и свидетелските показания сочат на извод, че процесното плащане е прието от името и за сметка на дружеството. От друга страна безспорно по делото се установява, че жалбоподателя има качеството на задължено лице по смисъла на чл. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ и на чл. 118, ал.1 от ЗДДС и е бил длъжен да регистрира и отчита извършените от него продажби, чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство. Изхождайки от нормата на чл.118, ал.1 от ЗДДС административно-наказателната отговорност за неизпълнение на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС по регистриране и отчитане на извършеното плащане, чрез неиздаване на фискална касова бележка от касов апарат, регистриращ продажбата, е на търговеца, стопанисващ търговския обект, който в настоящия случай безспорно се установява, че е дружеството-жалбоподател. / в този смисъл Решение, постановено по кнахд №397/ 2018г. на Административен съд гр.Благоевград/

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана в качеството му на ЕООД при условията на чл. 83, ал.1 от ЗАНН - за неизпълнение на задължение към държавата или общината при осъществяване на дейността му, като тази отговорност е обективна и безвиновна, поради което наличието на вина не е необходим елемент на деянието и въпросът за субективната страна на нарушението не подлежи на обсъждане.

В настоящия случай безспорно е доказан факта на извършената продажба в стопанисвания от „Д*****“ търговски обект, както и факта на неиздадена касова бележка, поради което правилно деянието е възприето за съставомерно от наказващия орган, а възраженията за липса на такова се опровергават от събрания по делото доказателствен материал, поради което и съдът ги приема за неоснователни.

След като правилно е приел, че е извършено нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС, административнонаказващият орган законосъобразно е определил по вид наложеното на дружеството-жалбоподател наказание „имуществена санкция“, съгласно санкционната разпоредба на чл. 185, ал.1 от ЗДДС. Съгласно приложената санкционна норма чл. 185, ал. 1 от ЗДДС: "На лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

Разпоредбата на чл.27 от ЗАНН от друга страна задължава наказващия орган при индивидуализиране на наказанието за всеки конкретен случай съобразявайки рамките, определени от законодателя да прецени тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. В конкретния случай не се събраха доказателства нарушението да е повторно, както и дружеството да е санкционирано за други нарушения на ЗДДС, напротив в самото наказателно постановление е посочено, че нарушението е за първи път, поради което съдът намира, че така съставеното наказателно постановление следва да бъде изменено в санкционната част, като определената имуществена санкция в размер на 1000лв. следва да бъде намалена на 500 лв.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че дружеството-жалбоподател е извършило вмененото му нарушение и правилно е ангажирана отговорността му, а атакуваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно, като същото следва да бъде изменено единствено в частта относно размера на наложената имуществена санкция.

При този изход на делото право на разноси възниква и за двете страни с оглед размера на наложената имуществена санкция и изменението му от настоящата съдебна инстанция.

Жалбоподателят претендира заплащането на разноси в размер на 600 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

С оглед размера на санкцията след изменението от настоящия съдебен състав, на дружеството жалбоподател следва да бъдат присъдени 300 лв, който размер е определен съобразно уважената част по правилото на чл.78, ал.1 ГПК, към която разпоредба препраща чл.144 АПК.

Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разноските следва да бъдат възложени в тежест на НАП- София, което е юридическото лице, съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗНАП, в чиято структура е включен административният орган – издател на оспореното наказателно постановление

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 ЗПП. С разпоредбата на чл. 144 АПК е регламентирано, че за неуредените в този дял въпроси се прилага ГПК. В настоящия случай съдът е констатирал, че са налице основания за изменение на наложената административна санкция, но не и за отмяна на издаденото НП. Доколкото разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, урежда присъждане на разноски единствено в хипотезата на отмяна на обжалваното НП, но не и по отношение на изменение на същото, на основание чл. 144 от АПК субсидиарно следва да намери приложение ГПК. Съгласно чл. 78, ал.1 и ал. 2 ГПК ищецът, съответно ответникът имат право на присъждане на разноските, направени по делото съразмерно на уважената част от иска. В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на наказващия орган, съизмеримо с размера на изменената част на наложената с обжалваното НП санкция. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че делото не представлява фактическа и правна сложност, изискваща специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на наказващия орган, съдът намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл. 27е от Наредбата, а именно сумата от 80 /осемдесет/ лева. В съответствие с правилото на чл. 78 ал. 3 вр. с ал. 1 ГПК, в полза на наказващия орган следва да се присъди заплащане на разноските за юрисконсултско възнаграждение, намалени пропорционално съобразно изменения размер на административната санкция, а именно сумата от 40.00 /четиридесет лева/

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 701298-F693480/28.04.2023 г. на Началник на Отдел „Оперативни дейности“ София в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал.1 от ЗДДС на „Д*****, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Б*****, ж.к. „Е*****“ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената имуществена санкция на 500 (петстотин) лева.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН вр. чл.143, ал.1 АПК Национална агенция по приходите да заплати на „Д*****, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Б*****, ж.к. „Е*****“, сума в размер 300,00 лева (триста лева), представляваща направени по делото разноски за адвокат.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН вр. чл.143, ал.1 АПК „Д*****, с

ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. Б*****, ж.к. „Е***** да заплати на Национална агенция по приходите сума в размер 40 лева (четиридесет лева/, представляваща направени в хода на съдебното производство разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Административен съд-гр.Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____